

Kotrez sbott wostake bjechu, sesbjeracj, nochze won tak srosemene mječ, so ty tehodla lakowacj dyrbijat, ale so by ty twojemu Blischemu wNush stem žuzieč, a tym Kudym, kotsiž tradaju, cim ložo pomhacj mol. Ty pak čzesch žita, Wina a druhich Wjezow tehodla wtunum Čzazu ſebi natupicj a narmadžicj, so by ty druhich Ludži snim cijščecj, a jich po twojim Spodobanju drjecj a truhacj mol, dyž droho je. Jako by tehodla Boh dobre Ljeta dat, so by wschrifto ſam wuzivacj, a sdruhich Ludži Schkodu twoje žadivawe Lakowanje naſnečicj dyrbijat.

Tehodla dyrbi teſſh tudy Boh ſwoju Scheraffu dopusčcicj. My ſim ſtyscheli, ſchtuž ſo Božemu Sſlowu dorvjeri, hacj jemu runje pobrachnje, ſo čze ſchak tolla Boh ſe ſwojim Žonowanjom pschinum bydž, ſo ſo to Mathe bohacjje nawdacj, a hjeschce ſbott wostacj dyrbi. Teho runja teſſh ſchtuž ſchkrabje a drapje, a Bože Žonowanje ktwojemu Lakomſtwu newuzitnje wuzivacj čze, teho ſcherraffuje Boh tak, hacj won runje welje ma, ſo ſo tolla poperſtieč, a jemu pschi zvlej Romadži ničjo hinak bydž nedyrbi, hacj jako by won ton najkudſi Proſcher by.

Kajž to teſſh widžium a ſbonim, ſo Geizni a Lichominizn, kudži, hubeni, a derje čwjetowani Ludijo ſu. Tak čescho ſo hacj ſim pschindje, predn hacj woni mjeſhto romadu pschinezu; tak čescho, haj hjeschce welje česchiſho, pschindje ſim, predn hacj ſo dopominja, ſak by-

chu je hacj na to najdroſche ſaſo wotbyli. Dyž pak mjeſhto ſte pschindje, kajž ſo ſwečzo stanje, ſo ſo žito na Hubi hi- bacj pocžnje: Wino vo Pinžy wubjene, aby hewak nikafke Nesbožje pschindje, Da haklej maju woni wutrobnu Bo- loſz, newedža, dže ſo ſatvknječ, wuru- dža a wuziveliha ſebi ſwoju Wutro- bu, a nemoža ſo tehodla ſwojeho Kubla niz jeno neſweſelicj; Ale dyž ſo jeno trochu pshečiſne, maju woni, lute Ne- ſbožje, Staroſz, Prozu, Djelo a Ko- roſz wot teho ſa Šdu.

Schtu pak nochzyl taufend mol, rad- ſjo, mały Kust we Mjeri a ſweſtej Wutrobu, hacj welje ſtaſtum tycnym Nepokojoſom, Staroſzju a Wurundžen- jom mječ? Woſebnje dyž wopomni- my, ſak ton Čjert wot tajkich Ludži daloko neje, a jich husto kupych a nem- drych ſczini, dyž to Žito aby Wino delje biye, ſo ſo woni pschifteti ſe Žateszu wobiszu, aby hewak ſkonzuju, dyž Boh kudym Ludžom Inſz a Picž doſz wo- bradži. Potom haklej pschindje na taj- ku čaſnu Žatoſz wječne Želoszenje.

Lo masch ty khepschemu, dyž Bože Žonowanje kLakomſtwu newuzit- nje wuzivwasch. Skonzewacj ſo nedyrbi; Ale ſo ſladnje a ſwjeru ſchewacj, tak ſo dy by Nusa nastawa, my druhim kudym potrednym Ludžom cim ſchje- drischo pomhacj mol.

Pſchetož ſo naſch Boh a Knes, jene- mu wjazn wobradži hacj temu druhe- mu, nestanje ſo tehedla, ſo my jo ſam ſnaschej Hordoszi, aby knehornej Ža- doſc;